

Després de la revelació

Montserrat Solsona

Assessora psicopedagògica

DOI: <https://doi.org/10.32093/ambits.vi5850478>

Protocol activat. Credibilitat i protecció. Si els sentiments fessin olor, la sala d'actes de l'escola ara mateix faria olor a impotència, a dolor i a incertesa. Aquesta tarda hem convocat les famílies d'un grup d'infants en el que suposadament s'han produït conductes poc apropiades i que es poden considerar de violència sexual.

Espant en els ulls dels pares. Què ha passat? Com? Des de quan? Quins infants? Com es lluita contra la incertesa? Com viure amb el dubte? Cops de punys reprimits. Llàgrimes galtes avall. Insults cap endins. Com es pot ser tant.....

Protocol activat. Credibilitat i protecció. I malgrat tot, aquesta sensació de buit, de vertigen. "No son els teus fills" diuen alguns...No, certament no ho son, però alguna cosa es trenca per dins en cada un dels professionals que ens posem davant de les famílies per comunicar un fet tant esfereïdor.

S'ha fet tot el que s'havia de fer però sentim que mai no en hi haurà prou. Davant de les famílies, representants de diferents estaments entomant la situació i explicant les actuacions fetes i per fer des de cada responsabilitat. Educació, sanitat, administració i en la boca de tothom la llei, el procés judicial, les denúncies.

Indicacions de com protegir, de com detectar, de com acompanyar, de com minimitzar les repercussions dels fets, de com comunicar a la resta de la comunitat educativa sense posar en perill el benestar de totes les persones implicades, infants i famílies. Com fer equilibris entre la privacitat, la confidencialitat i el dret a saber. I la lentitud de la justícia com a telo de fons. L'empenta per denunciar es difumina amb el temps d'espera, amb el temps del judici, amb el procediment judicial que probablement farà tornar a passar un mal moment, un altre mal moment per les víctimes.

I en aquell moment, just quan l'ombra de la judicialització del procés esquerda la voluntat primerenca de denunciar, just quan les famílies dubten sobre si val la pena tornar a reviure sota el risc de que el judici no acabi com ells esperen, just en aquell moment el meu cap mira enrere i els veu....una filera d'infants i famílies que al llarg del temps han anat aixecant la seva mà per cridar la nostra atenció, per fer visible una realitat que genera tanta vergonya que durant molts anys s'ha intentat amagar.

Una societat que fa mal als seus infants és una societat ferida, esgarrada, inhumana. Aquesta filera empeny des del fons de la més absoluta desesperació, empeny perquè tots nosaltres siguem conscients d'aquestes situacions. Com un cop de puny a l'estomac que et fa doblegar pel dolor però que no et llença al terra. Com un cop de puny punyent, amarg, dolorós però que et fa aixecar el cap i mirar desafiant a l'adversari directament als ulls i serrant les dents cridar-li...mai més.

Avui estem en aquesta sala d'actes d'una escola tot un seguit de professionals de diferents estaments fent el que bonament sabem, probablement sense complir totes les expectatives de les famílies que tenim davant, de ben segur sense respondre a totes les seves preguntes perquè la majoria no tenen resposta des de la certesa absoluta.

Però malgrat tots els malgrats hi som. I no com a persones físiques, sinó com a representants de les diferents administracions públiques implicades. I que estiguem aquí és gràcies a la filera d'infants i famílies que han generat el cop de puny. Sense ells, avui no estaríem aquí units. Sense ells, probablement la família no hagués escoltat a l'infant, probablement l'escola hagués girat el cap mirant cap a una altra banda i l'administració ni hagués sabut que tenia un problema entre les mans.

Avui nosaltres, en aquesta sala, passem a formar part de la filera d'infants i famílies que generen el cop de puny del Mai més. Avui, en aquesta sala, prenem decisions concretes per protegir als nostres infants però també prenem decisions per formar part de la filera d'infants i famílies que avui, partint del seu dolor, prenen decisions per construir un futur més segur i més humà pels infants i les famílies del demà.

Avui i aquí protegint el demà.

Il·lustració *Cristina Bohera*